

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 367/2021
07.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Драгана Аћимовића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Бојане Стојановић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 27/19 од 21.09.2020. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 16/21 од 18.01.2021. године, у седници већа одржаној дана 07.04.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Бојане Стојановић, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Нишу К 27/19 од 21.09.2020. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 16/21 од 18.01.2021. године у погледу правне квалификације дела, тако што Врховни касациони суд противправне радње окривљеног АА ближе описане у изреци првостепене пресуде, за које је правноснажно оглашен кривим, правно квалификује као кривично дело крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика и за то кривично дело га, применом одредби чланова 4, 42, 45, 54. Кривичног законика, **ОСУЂУЈЕ** на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, док у осталом, непреиначеном делу, правноснажна пресуда остаје неизмењена.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К 27/19 од 21.09.2020. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и три месеца.

Истом пресудом окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка и да оштећеном на име имовинскоправног захтева накнади штету у износу од 22.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 16/21 од 18.01.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног и пресуда Основног суда у Нишу К 27/19 од 21.09.2020. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Бојана Стојановић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези става 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног огласи кривим за кривично дело крађа из члана 203. став 1. КЗ.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

По налажењу Врховног касационог суда основано се у поднетом захтеву браниоца окривљеног АА указује да је доношењем побијаних правноснажних пресуда повређен кривични закон на штету окривљеног, односно да је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе погрешно примењен закон, обзиром да је суд противправне радње окривљеног ближе описане у изреци правноснажне пресуде погрешно правно квалификовао као кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3. КЗ, јер у конкретном случају из описа дела не произилази да је окривљени кривично дело извршио на „нарочито дрзак“ начин, тако да окривљени може одговорати само за кривично дело крађа из члана 203. став 1. КЗ. Изнетим наводима захтева се, по налажењу овога суда, правноснажне пресуде суштински побијају због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Кривично дело крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика врши онај ко туђу покретну ствар одузме другом у намери да њеним присвајањем себи или другом прибави противправну имовинску корист.

Чланом 204. став 1. тачка 3. Кривичног законика („Службени гласник РС“ број 104/13) прописано је да ће се учинилац дела крађе (члан 203) казнити, ако је крађа извршена на нарочито опасан или нарочито дрзак начин.

Према чињеничном опису кривичног дела, датом у изреци правноснажне пресуде окривљени АА је у стању потпуне урачунљивости, свесно и вољно, на нарочито дрзак начин, у намери да присвајањем одузете ствари прибави себи противправну имовинску корист, у време и на месту ближе описан у изреци пресуде „... искористио непажњу оштећеног..., док је отварао гепек свог возила, пришао му с леђа, и повукао торбицу коју је оштећени носио преко рамена, откопчао рајфешлус и из торбице одузео новац у износу од 22.000,00 динара, након чега се удаљио са лица места у непознатом правцу...“.

Из наведеног чињеничног описа кривичног дела произилази да радње које је предузео окривљени у конкретном случају, то јест да је пришао с леђа оштећеном, и повукао торбицу коју је оштећени носио преко рамена, откопчао рајфешлус и из

торбице одузео новац, садрже извештај о степене дрскости у поступању окривљеног, али не и „нарочито дрзак начин“ извршења крађе, а да би да би постојало кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3) Кривичног законика, кривично дело мора бити извршено на такав начин који прелази уобичајену дрскост (која по правилу постоји и код обичне крађе), а што у конкретном случају није остварено.

Следствено наведеном, по налажењу Врховног касационог суда, првостепени суд је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе применио закон који се не може применити, те је правно квалификујући противправне радње окривљеног АА, као кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3. КЗ и оглашавајући окривљеног кривим за исто, уместо за кривично дело крађа из члана 203. став 1. КЗ, учинио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП на штету окривљеног, а коју повреду није отклонио другостепени суд доносиће побијану другостепену одлуку у поступку по жалбама на првостепену пресуду, иако је на повреду кривичног закона у својој жалби указивао бранилац окривљеног.

Имајући у виду напред наведено, Врховни касациони суд је усвојио као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА -адвоката Бојане Стојановић, те је отклонио напред наведену повреду кривичног закона преиначењем побијаних правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 27/19 од 21.09.2020. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 16/21 од 18.01.2021. године у погледу правне квалификације дела, тако што је противправне радње окривљеног АА ближе описане у изреци првостепене пресуде, за које је правноснажно оглашен кривим, по правилној примени закона, правно квалификовао као кривично дело крађа из члана 203. став 1. КЗ.

Надаље, полазећи од овако измењене правне квалификације дела, Врховни касациони суд је окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, налазећи да је овако одмерена казна затвора сразмерна објективној тежини извршеног кривичног дела, те олакшавајућим и отежавајућим околностима које су, у смислу члана 54. КЗ, утврђене на страни окривљеног у редовном поступку, степену кривице окривљеног и јачини угрожавања заштићеног добра, као и да је изречена кривична санкција нужна и довољна да се њоме оствари општа сврха изрицања кривичне санкције из члана 4. КЗ и сврха кажњавања из члана 42. КЗ и то како у односу на самог окривљеног, тако и на плану генералне превенције.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Весна Зарић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић